

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 4924/2018 г.
...05.06...2018 г.

✓ ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-
ГР. ПЛОВДИВ

КОПИЕ: ВЪРХОВНА АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА
На № 477/2018 г.

ПРОТЕСТ
ОТ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ГР. ПЛОВДИВ

Против: Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот, приета с Решение № 126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г. на Общински съвет – Сопот

Правно основание: чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 АПК

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Моля, да отмените Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот, приета с Решение № 126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г. на Общински съвет – Сопот, в частта:

- Продажбата или дарение на куче на лица под 18 год. се извършва единствено с писмено съгласие на родител или настойник – чл.5;
- От заплащане на „такса за притежаване на куче“ се освобождават собствениците на: ловни кучета – удостоверение от собственика с представяне копие на заверен ловен билет – чл.6 ал.1 т.6 б. „е“;
- Въз основа на съставените актове за установени административни нарушения се издават наказателни постановления от Кмета на Община Сопот или упълномощени от него длъжностни лица – чл.21 ал.4;
- На собственик на куче – домашен любимец нарушил разпоредбите на чл.10 ал.1 от настоящата наредба се налага глоба в размер от 100 до 250 лв. – чл.22 ал.7 вр. чл.10 ал.1 т.1 и т.5

Оспорената наредба е приета на основание на законовата делегация на чл.21 ал.2 от ЗМСМА и чл.40 ал.5 от ЗЗЖ, ЗВД. По естеството си е нормативен акт по определението на чл. 75, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл.1а Закона за нормативните актове /ЗНА/.

Визираните разпоредби намират място в наредба, с която регламентира реда и начина на придобиване, притежаване, регистриране, отглеждане на кучета – домашни любимци. Следователно при въвеждането на правните норми е недопустимо да се пренебрегне рамката на чл. 76, ал. 3 от АПК, съгласно която общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Идентично е правилото на чл.8 ЗНА.

Според чл.5 от подзаконовия акт е забранена продажбата или дарение на куче на лица под 18 годишна възраст без писмено съгласие на родител или настойник.

Визираната хипотеза е предмет на законодателята уредба. С чл.11 ал.1 ЗЗЖ се разпорежда, че не се разрешава продажба на животни на лица под 18-годишна възраст без съгласието на родител/настойник. Тази норма е императивна, защото урежда забрана за конкретно действие, респ. изключение. Следователно, освен че тълкуването е стриктно, местният орган на власт е правно неспособен да вземе различно решение.

При сравняване на законовата и подзаконовата разпоредби, разликата помежду им е по отношение на изискуемата форма на съгласието. В тази връзка безброй са примерите, че законодателят диференцира безапелационно неформалното от формалното съгласие. Във всички такива случаи се ползва правната техника на изричното посочване, когато се претендира писмена форма /чл.62, ал.5 СК; чл.39а, ал.2 КТМ; чл.9, ал.4 ЗАЗ; чл.13, ал.1 ЗККК; чл.48, ал.1 ЗГМО и мн. др./

В настоящия случай нормотворецът не прилага такъв подход и затова местният орган на власт е лишен от власт да поставя по-тежки условия от законоустановените. А съвсем отделен е въпросът, че разбирането, според което едно формално условие /съгласие на родител на непълнолетно лице/ е прелиминарно за една неформална сделка /за придобиване на куче/ противоречи на всякаква правна логика.

В чл.6 ал.1 т.6 б. „е“ от наредбата е предвидено, че от заплащане на „такса за притежаване на куче“ се освобождават собствениците на ловни кучета - удостоверено от собственика с представяне копие на заверен ловен билет.

По силата на чл.116 ал.2 от ЗМДТ от таксата се освобождават собствениците на кучета по чл.175 ал.2 от ЗВД, а именно: кучета на лица с увреждания; служебни кучета в организациите на бюджета издръжка; кучета, използвани за опитни цели; кучета използвани от Българския червен кръст; кастрирани кучета; кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект.

Законовата норма категорично е въведена в обществен интерес и подлежи на тълкуване *stricto sensu*, тъй като е посветена на изключение. Смисълът на

понятието „изключение“ е нещо въвн от правилото. А правилото, от своя страна е, че такса се дължи /вж чл.116, ал.1 от ЗМДТ и чл.175 ал.1 от ЗВД/. Ето защо е недопустимо разширяване на приложното поле.

След съпоставяне на законовата и подзаконовата разпоредба е видно, че посочената категория лица, упоменати в чл.6 ал.1 т.6 б. „е“ от наредбата не се срещат в закона.

По представените съображения действието на общинската наредба е недопустимо в критикувания аспект на настоящата редакция, като в административноправната сфера не са приложими аргументи от социален характер.

Според чл.21 ал.4 от подзаконовия акт въз основа на съставените актове за установени административни нарушения се издават наказателни постановления от Кмета на Община Сопот **или упълномощени от него длъжностни лица**. Незаконосъобразността е в частта за упълномощаването.

При това положение е нужно да са съобрази, че според чл.47 ал.2 от ЗАНН кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. В случая в специалните закони /вж чл.70, ал.3 ЗЗЖ; чл.472, ал.5 ЗВД/ отсъства възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания на други лица. Такова право се открива в чл.22 ал.5 от ЗМСМА и касае заместниците на компетентния кмет. Под понятието „заместник“ се разбира или длъжностно лице което изпълнява правомощията на титуляра при негово отсъствие, или длъжностно лице, което заема такава конкретна длъжност по щатното разписание на съответната администрация - чл.39 ал.1 ЗМСМА. В последната насока с нормата на чл.22 ал.5 ЗМСМА се въвежда изрично основание за налагане на административни наказания, относимо за заместник-кмета.

По-нататък сред актовете, изброени в чл.47 ал.2 от ЗАНН не са включени наредбите на общинските съвети, което означава, че приемането от местния орган на власт на възможност за издаване на наказателни постановления от длъжностни лица, писмено упълномощени от кмета на общината, нарушава цитираното общо правило. Нещо повече, подобна разпоредба в частта, визираща други длъжностни лица, противоречи на изрични норми от „съответния закон“, тъй като систематическото тълкуване на чл.39 ал.4, чл.22. ал.5 от ЗМСМА, вкл. с аргумент от чл.44, ал.1 т.9, пр.1 и пр.2 от с. з. налага извод, че изричната компетентност за издаване на наказателни постановления принадлежи на кмета на общината, респ. на негов заместник.

В тази ситуация не следва да се пропуска и принципното положение /ТР № 4/22.04.2004 г. на ВАС/, че ограниченията за делегиране са: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. Или, в конкретния случай, делегирането може да се осъществява валидно само при наличие на закон, указ или ПМС, които да го допускат /разрешават/.

И така, всяко овластяване на заместник-кмет е законосъобразно, но

предвидената обща възможност за оправомощаване /вкл. и на лица, освен заместник-кмет/ е незаконосъобразна.

И на последно място в чл.22 ал.7 вр. чл.10 ал.1 т.1 и т.5 от Наредбата е предвидена административнонаказателна отговорност за неспазване на описани задължения.

Състави на административни нарушения, които могат да се отнесат към посочените хипотези от Наредбата се откриват в чл.426 от ЗВД. В посочения законов текст е предвидена глоба в размер 100 лв. Разликата в режима, установен в закона и в общинската наредба /където е предвидена глоба в размер от 100 до 250 лв./ е очевидна, предвид различните размери на санкциите.

Следователно, местната наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, поради което стореното е в нарушение на предвидената компетентност и е нетърпимо от правния ред.

С оглед гореизложеното намирам, че чл.5, чл.6 ал.1 т.6 б. „е“, чл.21 ал.4, чл.22 ал.7 вр. чл.10 ал.1 т.1 и т.5 от Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот, приета с Решение № 126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г. на Общински съвет – Сопот са незаконосъобразни и противоречат на нормативен акт от по-висока степен, а именно на ЗЗЖ, ЗВД, ЗАНН и ЗМСМА поради което и на основание чл.186 ал.2 вр. чл.185 вр. чл.16 ал.1, чл.126, чл.193 ал.1 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ:

Административен съд – гр. Пловдив да отмени Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот, приета с Решение № 126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г. на Общински съвет – Сопот в частта:

- Продажбата или дарение на куче на лица под 18 год. се извършва единствено с **писмено съгласие** на родител или настойник – чл.5;

- От заплащане на „такса за притежаване на куче“ се освобождават собствениците на: ловни кучета. – удостоверено от собственика с представяне копие на заверен ловен билет – чл.6 ал.1 т.6 б. „е“;

- Въз основа на съставените актове за установени административни нарушения се издават наказателни постановления от Кмета на Община Сопот или **упълномощени от него длъжностни лица** – чл.21 ал.4;

- На собственик на куче – домашен любимец нарушил разпоредбите на чл.10 ал.1 от настоящата наредба се налага глоба в размер от **100 до 250 лв.** – чл.22 ал.7 вр. чл.10 ал.1 т.1 и т.5

Моля на основание чл.143 ал.1 от АПК да бъдат присъдени при уважаване на протеста разноските по силата на чл.188 вр. с чл.181 ал.1 от АПК, т.р.4/16.7.09г. по т.д. №2/09г. на ВАС, които Прокуратурата е осъществила като заплатила за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Доказателства:

Писмо от Общински съвет Сопот с изх.№ И - 120/21.05.2018г. до Окръжна прокуратура – гр. Пловдив, ведно с приложения към него.

Приложение:

Преписи от протеста – два броя за заинтересованите страни и за съда.

КП/АА

 ПРОКУРОР:
КОСТАДИН НАСКАЛЕВ/